

Troosten

Jan Noteboom

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Meditatie over Genesis 5:28-32. Het leven wordt vaak gekenmerkt door gebrokenheid en verdriet. De belofde en gekomen Verlosser geeft dan troost en bemoediging. Met reflectievragen.
Bronvermelding	Noteboom, J. (2011) Troosten. In Leren bij de Bron, meditaties voor leraren (pp. 41-42). Uitgeverij Groen – Heerenveen.
Thema *	Leraar
Gebruik **	Hart
Plaatsingsdatum	2011
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Genesis, betekenis van een naam, gebrokenheid van het bestaan, hoop, moedeloosheid, troost

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevenden*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

15

Troosten

'En hij noemde zijn naam Noach, zeggende: Deze zal ons troosten over ons werk, en over de smart onzer handen, vanwege het aardrijk, dat de HEERE vervloekt heeft' (Gen. 5:29).

Het leven wordt vaak gekenmerkt door gebrokenheid en verdriet. Het is niet meer gaaf, maar er lopen barsten door. Mozes schrijft zelfs dat het uitnemendste van het leven moeite en verdriet is.

Ook het schoolleven wordt nogal eens getekend door zorg en ziekte, spanningen en verdriet. Met al onze inzet en hard werken krijgen we dat niet weggewerkt. Als we een open oog en oor voor onze leerlingen hebben, dan ontdekken we dat er kinderen en jongeren zijn die zich eenzaam, niet geaccepteerd en onbegrepen voelen. We bemerken soms stil verdriet en moedeloosheid. Er is sprake van schuld en schaamte op onze scholen. En als leraar heb je soms het gevoel dat je werk bij de handen afgebroken wordt. Het werken kan je zwaar vallen en je kunt je erdoor opgebrand voelen. Onze scholen liggen buiten het paradijs, dat is wel duidelijk. En we hoeven niet zo heel bijbelvast te zijn om te weten dat het inderdaad daar – in het paradijs – allemaal begonnen is. Daar is het echt misgegaan en de gevolgen merken we dagelijks.

Dat merkt Lamech al, over wie we in Genesis 5 lezen. Hij ervaart zijn leven niet als gemakkelijk en zijn werk kost hem moeite en verdriet. De vloek die de Heere over de aarde heeft uitgesproken komt hij tegen in zijn leven en werk. De jaren gaan voorbij, maar ondanks alle moeitevolle inspanning die hij aan den lijve ervaart, zijn de opbrengsten zo vaak minder dan hij zou mogen verwachten. Er is geen opgaande lijn te zien, het leven wil maar niet 'beter' worden. Het is om mismoedig van te worden. Als er dan een jongetje in zijn gezin geboren wordt, brengt hij zijn hoop en verwachting onder woorden door hem Noach (dat betekent 'rust') te noemen. En hij tekent erbij aan: 'Deze zal ons troosten ...'

Troost en bemoediging in het moeitevol bestaan. Daar zag Lamech naar uit. Daar hebben we allemaal behoefte aan. Juist als we in ons werken op school geconfronteerd worden met tegenslagen. Als al ons zorgen en zwoegen niet de gewenste opbrengsten opleveren. Als onze aandacht en aanpak voor het verbeteren van het welzijn van onze leerlingen een druppel op een gloeiende

plaat lijken. Als we ons inzetten om de leerlingen uit onze klas te winnen voor Messias Jezus en het lijkt af te ketsen op hun desinteresse. Troost en bemoediging, daar hebben onze leerlingen behoefte aan als er veel fout is gegaan, als ze gestruikeld zijn of gevangenzitten in de zonde. Als er verdriet en moedeloosheid in hun (school)leven zijn.

Lamech heeft zijn hoop gevestigd op God Die beloofd heeft een Verlosser te zenden (Gen. 3:15). 'Deze zal ons troosten (...)' En de beloofde Messias is gekomen! Weliswaar niet in Noach maar in Jezus, de Vertrouwing van Israël (Luk. 2:25). Daar keek Lamech naar uit. Simeon, Anna en gelovigen van alle tijden verwachten het van Hem. Ook in hun werk.

Wat geeft troost en bemoediging op school? De beloofde en gekomen Verlosser, Jezus Christus, de Heiland der wereld, Die kwam om gebroken harten te verbinden en om treurende te troosten (Jes. 61 en Luk. 4). Hij kwam om die bergen van schuld op Zich te nemen en weg te dragen. Hij Die verwachting geeft van heil dat nooit vergaat en van een heerlijke toekomst voor ieder die Hem vreest. Zó kunnen we midden in de gebrokenheid van ons bestaan en van ons werk de God en Vader van onze Heere Jezus Christus prijzen, de Vader der barmhertigheden en de God van alle vertroosting. Die ons troost in al onze verdrukking, zodat wij degenen kunnen vertroosten die in allerlei verdrukking zijn, met de vertroosting waarmee we zelf door God getroost worden (2 Kor. 1:3-4).

Vragen:

- 1 Van Lamech is bekend waarom hij zijn zoontje de naam Noach gaf. Hij is niet de enige ouder die zijn kind een naam geeft met een bepaalde betekenis en bedoeling. Weet je de betekenis van de namen van de leerlingen uit jouw klas en waarom hun ouders hun die naam gegeven hebben? Heb je daar weleens een gesprek over gehad? Wat maakte dat gesprek duidelijk?
- 2 Op welke manier leeft bij jou de verwachting die Lamech, Simeon en anderen kenmerkte? Heeft dit betrekking op het toekomstige leven of geldt dit ook nu al?

Tekstgedeelte: Genesis 5:28-32

Liederen om te zingen: Psalm 4:4; *Uit aller mond* 144 (Heer, Gij hebt dit aardse leven ons gegeven)